

DPLATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIAŃSKI

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada
ADMINISTRACJA czynna od 8.30 — 17 bez przerwy, w soboty do 18

KASA czynna od 12 do 2-ej.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!

WARSZAWA I, UL. WARECKA NR. 7
REDAKCJA — tel. 5.06-70
DYREKCJA — 344-17
ADMINISTRACJA, PRENUMERATA I KOLPORTAŻ 5.13-80
KASA I BUCHALTERIA 220-13
DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175
Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe
Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumeraty: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.50. Za zmianę adresu 50 gr.
Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatrna 12. „ŁÓDZIANIN” Łódź, Al. Kościuszki 29. „ROBOTNIK PIOTRKÓWSKI” Piotrków Tryb. ul. Piłsudskiego 64
„ROBOTNIK RZESZYSKI” Rzeszów, ul. Kępczaka 1. „ROBOTNIK POZNAŃSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Śródm. 24. „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29. „ROBOTNIK WILEŃSKI” Wilno ul. Dąbrowskiego 12.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajnie 40, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwyczajnych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Wielka kampania angielskiej Partii Pracy przeciwko przyznaniu gen. Franco praw strony walczącej

Socjaliści angielscy rozpoczęli wielką kampanię przeciwko ewentualnemu przyznaniu praw strony walczącej gen. Franco. W Londynie rozdzielane są ulotki, wzywające do przeciwstawienia się takiej ewentualności: odbiorcy każdej ulotki powinni — jak twierdzi tekst ulotki — podpisać się na jej odwrotnej stronie na znak

protestu przeciwko przyznaniu praw strony walczącej gen. Franco przez rząd angielski, i tak pod pisaną ulotkę wręczyć posłom Izby Gmin.

Wiceminister spraw zagranicznych Anglii Butler oświadczył w Izbie Gmin, że Rząd angielski nie uznaje praw strony walczącej gen. Franco a tym samym nie przyznaje mu prawa kaperowania statków i posyłania przed sąd konfiskacyjny. Sąd taki funkcjonujący w Palmie, jest nielegalny, a decyzje jego bezprawne.

Komunikat sztabu wojsk gen. Franco donosi, że w ciągu dnia wczorajszego wszelkie działania na frontach nie miały większego znaczenia. Lotnictwo bombardowało port Barcelony, gdzie kilka składów stanęło w płomieniach.

Komunikat ministerium obrony Hiszpanii donosi, że nieprzyjaciel

atakował stanowiska wojsk rządowych na odcinku Carabanchel na froncie madryckim. Natarcie wojsk gen. Franco zostało odparte.

Niepokoje w Indiach

Jak donosi „Daily Telegraph” z Kalkuty niepokoje w Indiach trwają w dalszym ciągu. W Talcher 20 tys. tubylców zorganizowało wielki obóz. Agitacja wśród tubylców znacznie się zwiększyła od chwili oświadczenia Gandhiego, że indyjski kongres narodowy będzie się na przyszłość zajmował również sprawami wewnętrznymi Indii.

Oświadczenie Chamberlaina w Izbie Gmin wywarło w Londynie powszechne zdziwienie

Odpowiedź premiera Chamberlaina w Izbie Gmin, w której w sposób obcesowy oświadczył on w jednym zdaniu, że W. Brytania nie jest zobowiązana do przyścia Francji z pomocą w razie ataku włoskiego na Francję, wywołała w Londynie pewne zdziwienie ze względu na swoją formę. Fakt, że W. Brytania nie ma żadnych formalnych zobowiązań wobec Francji w razie ataku włoskiego był znany, jednak sposób odpowiedzi premiera Chamberlaina wywołał pewne zdziwienie. Niektóre dzienniki angielskie krytykują ostro formę tego oświadczenia premiera i domagają się od niego, aby sprostował swoje wystąpienie i sprezyował dokładnie stanowisko brytyjskie.

Anglia ma wprowadzić przymusową służbę wojskową?

W przemówieniu wygłoszonym w poniedziałek w Reading minister obrony narodowej Anglii Inskip ponownie zajął się sprawą obowiązku służby wojskowej w Anglii. Minister stwierdził, że tradycją Anglii jest ochotnicza służba wojskowa w czasie pokoju. Niemniej jednak sytuacja międzynarodowa jest tego rodzaju, że może

się okazać potrzeba wprowadzenia przymusowej służby wojskowej. Dla zapewnienia obrony państwa koniecznym jest, zdaniem min. Inskipa, ażeby liczba wstępujących corocznie do armii regularnej wynosiła 60 tys., liczba zaś ochotników do terytorialnej armii rezerwowej wynosić musi co najmniej 50 tys.

Stan wyjątkowy ma nadal obowiązywać w Czechosłowacji

Wprowadzony dnia 17 września na terenie całej Czechosłowacji stan wyjątkowy, który miał obowiązywać przez przeciąg 3-ch miesięcy, zostanie jak słychać z dobrze poinformowanych kół, przedłużony. „Lidowe Nowiny” do donoszą, że postanowienia doty-

czące wolności prasy, oraz prawa zebrań i stowarzyszeń zostaną nadal utrzymane w mocy. Zniesione natomiast zostaną ograniczenia dotyczące wolności osobistej, nieznaruszalności mieszkań, oraz tajemnicy listowej.

Imre dy znowu jedzie po instrukcje do Berlina

W niemieckich kołach politycznych twierdzą, że jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia przybędą do Berlina węgierski premier Imre dy oraz minister spraw zagranicznych Csaky. Wizyta węgierskich mężów stanu przewidywana jest, wedle tych doniesień, na środek

tygodnia. W tych samych kołach mówi się również o przybyciu ministra spraw zagranicznych Czechosłowacji Chwalkovskiego, który rzekomo miałby przybyć do stolicy Rzeszy z końcem bieżącego tygodnia.

Komunikat chiński donosi o znacznej koncentracji sił japońskich pod miastem Tung-Czeng na wschód od Jochow. Ściągnięto tu oddziały wchodzące w skład VIII-ej dywizji. Poza tym do miasta Lin-Sian przybyły oddziały wojsk pochodzące z Formozy. —

Zdaniem obserwatorów chińskich są to przygotowania do nowego natarcia Japończyków w kierunku Czang-Sza.

Na południowym brzegu rzeki Jang-Tse toczą się walki pod Kiu-Kiang. Na tym odcinku inicjatywa podjęta została przez Chińczyków, których oddziały zgrupowane w mieście Gulin rozpoczęły natarcie na garnizony japońskie w Kiu-Kiang i Nan-Kang. Jak z tego widać, front, na którym toczy się walka jest dosyć szeroki. Na rzece Jang-Tse ogień artylerii chińskiej spowodował zatonięcie jednego okrętu japońskiego oraz dość znaczne uszkodzenie dwunastu okrętów, które trzeba było wycofać z walki.

W okolicy Samszui, na zachód od Kantonu, trwają według doniesień chińskiego komunikatu za ciężkie walki. Japończycy rozpoczęli po dłuższym przygotowaniu artyleryjskim atak na wzmocnione pozycje chińskie pod Guichow i zdobyli je, zmuszając wojska chiń-

skie do wycofania się na pozycje przygotowane w górach.

Na północ od Kantonu Japończycy w uciążliwych walkach odebrali szereg pozycji utraconych w rejonie Daiping-Czeng.

Wreszcie w dolnym biegu rzeki Si-Siang Chińczykom udało się odeprzeć desant japoński pod Kianymyng. Japończycy kontynuują swe natarcie na zachód od wspomnianej rzeki, jednakże ofenzywa japońska natrafia na dość znaczny opór Chińczyków w okolicach Meszania.

Budżet Francji

Po całonocnym posiedzeniu komisja finansowa francuskiej izby o godz. 4-tej nad ranem przyjęła 25 głosami przeciwko 17 wstrzymujących się od głosowania całość budżetu na rok 1939. W ten sposób debata budżetowa na plenum izby będzie mogła rozpocząć się w najbliższy czwartek.

Hitlerowcy gdańscy przeciw „Robotnikowi”

W sobotnim numerze organu gdańskich hitlerowców „Der Danziger Vorposten” ukazała się na widocznym miejscu tłustym drukiem notałka o konfiskacie numeru „Robotnika” przez policję gdańską. Przy sposobności szlachetny ten organ apeluje do policji o zawieszenie debitu „Robotnika” na dłuższy okres czasu.

Wskazuje na to, że „Robotnik” nie pozostanie głuchym na „głos opinii publicznej” i zastosuje się do żądania „Vorposten”, jak to już nieraz od 1933 roku zdarzyło się.

My ten cios wytrzymamy. Za nam tylko tych naszych towarzyszy i sympatyków, którzy przez jakiś czas pozbawieni będą prawdy o... Gdańsku.

Min. Sandler przeciw presji ze strony Niemiec

Minister spraw zagranicznych Szwecji, tow. Sandler, przemawiając w tych dniach w Goeteborgu, analizował sytuację dzisiejszą małych państw w Europie. Państwa te — oświadczył Sandler — muszą uważnie śledzić grę sił wielkich mocarstw i dążyć do tego, by nie dać się wciągnąć w tę grę i nie dostać się pod hegemonię takiego czy innego mocarstwa.

Minister spraw zagranicznych Szwecji, tow. Sandler, przemawiając w tych dniach w Goeteborgu, analizował sytuację dzisiejszą małych państw w Europie. Państwa te — oświadczył Sandler — muszą uważnie śledzić grę sił wielkich mocarstw i dążyć do tego, by nie dać się wciągnąć w tę grę i nie dostać się pod hegemonię takiego czy innego mocarstwa.

Należy zachować bezstronność i umiar w kształtowaniu opinii publicznej. Ale wszelkie roszczenia narzucania opinii z zewnątrz jest nadużyciem i nie przestaje nim być pod płaszczykiem „neutralności ideologicznej”. Próby te, czynione w celu zdobywania wpływów, należy spokojnie odrzucić. Wystarczy szanować zwyczaj międzynarodowe i interesy własnego kraju.

To już przechodzi — stwierdził Sandler — dozwolone granice. Chodzi tu z jednej strony o organizowanie handlowej służby handlowej informacyjnej o charakterze niemożliwym do wykonania, a z drugiej strony o próbę przeniesienia do innego kraju ustawodawstwa niemieckiego, które u nas jest nieważne i które godzi w uczucia mas.

Sandler przeszedł następnie do usiłowań pewnych władz niemieckich — „odzydzania” po za granicami Niemiec. Firmy szwedzkie, utrzymujące stosunki handlowe z Niemcami, zawiadamiano, że nie wypada im trzymać personel nie-aryjski. Szwedzkie firmy, mające swą

Firmy, które kategorycznie odmówiły tym roszczeniom, które pod płaszczykiem „odzydzania” stanowią próbę wmieszania się do wewnętrznych spraw szwedzkich mają prawo do poparcia opinii i rządu szwedzkiego. Niestety, były wypadki ulegania naciskowi z zewnątrz, wobec czego czuje się zmuszony — oświadczył Sandler — do stanowczego wezwania firm szwedzkich, by przyczyniły się do utrzymania zasady, że w Szwecji obowiązują jedynie i wyłącznie prawa szwedzkie.

Wybory w Rembertowie Zwycięstwo listy demokratycznej

W dniu 11 b. m. odbyły się wybory w Rembertowie pod Warszawą (gmina Wawer).

W t. zw. Nowym Rembertowie ZWYCIĘSTWO ODNIOŚLA LISTA DEMOKRATYCZNA, NA KTÓRĄ KANDYDOWALI PRZED STAWICIELE PPS. I KLASOWYCH ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH.

Wynik wyborów jest następujący:

LISTA DEMOKRATYCZNA — 13 MANDATÓW,
Właściciele nieruchomości — 4,

Ozon — 7.
Dnia 18 grudnia odbędą się wybory uzupełniające 6 radnych. W Starym Rembertowie wynik wyborów jest następujący.
LISTA DEMOKRATYCZNA — 6 MANDATÓW.
Właśc. nieruchomości — 10.
Żydzi — 9.
Ozon — 4.

Te wyniki w gminie podstołecznej, w przededniu wyborów do samorządu Warszawy, są bardzo znamienne i symptomatyczne.

Wymowa cyfr

O istotnym wpływie organizacji świadczą nie frazesy i zapowiedzi, ale cyfry — oczywiście cyfry uczciwe.

Takimi — wiele mówiącymi cyframi — są wyniki wyborów delegatów w jednej z największych firm metalowych w Warszawie: w fabryce Lilpop, Rau i Loewenstein.

Oto, jak donieśliśmy wczoraj, kandydaci klasowego Związku Metalowców otrzymali głosów: 1.712; 1.663; 1.283; 1.246 i 1.226 i wszyscy zostali wybrani.

Na kandydatów O.Z.N. padło głosów: 223; 105; 81; 66; 55 i 26.

Czyż te cyfry nie mówią same za siebie?

Burza zatopiła okręt hiszpański

Z Tułuzy donoszą, że hiszpański statek - cysterna „Le Fac 61” rzucony został na skutek silnej burzy na mieliznę koło St. Pierre w pobliżu Sete. Dotychczas nie znaleziono uratować 38-mio. osobowej załogi znajdującej się na pokładzie statku, albowiem niezwykle nieprzychylnie warunki atmosferyczne nie zezwalały ludziom ratunko-

wym dopłynąć do statku. Wszelkie usiłowania podjęte w tym kierunku pozostały bezskuteczne i za łoga znajduje się w dalszym ciągu w wielkim niebezpieczeństwie.

Statek „Le Fac 61” znajdował się w drodze z Barcelony do Sete, gdzie miał zabrać większy ładunek nafty.

Ciekawy proces w Poznaniu

Organizator zabójstwa Pierackiego

mał być uprowadzony z więzienia we Wronkach za 40.000 zł.

Przed sądem okręgowym w Poznaniu odbędzie się w tych dniach sensacyjny proces przeciw Wincemu Kujawskiemu, dozorcę więzienia we Wronkach, oraz b. strażnikowi więzienia w Grodzisku Mazowieckim — Zaborskiemu i Michałowi Kuśpiowski, oskarżonym o zamierzenie ułatwienia ucieczki z więzienia jednemu z organizatorów zamordowania min. Pierackiego w Warszawie — Bandrze. Bandera — jak wiadomo — skazany na dożywotnie więzienie od kilku lat przebywa we Wronkach. Tam też odbywał karę 5-ciu lat więzienia Rus'n Kuśpiś. Po ucieczce na wolność Kuśpiś nawiązał kontakt z b. dozorcą Zaborskim, a ten z Kujawskim we Wronkach i wspólnie uprowadził uprowadzenie Bandery. Po

średnikiem w tej sprawie był Kuśpiś, który za umożliwienie ucieczki Bandrze ofiarował 40.000 zł., z czego 20.000 gotówką i 20.000 czekiem na jeden z banków ukraińskich we Lwowie.

Bandera miał być uprowadzony z Wronek 7-go sierpnia i przeprowadzony do granicy niemieckiej. Władze jednak odtręły w stronę zamierzone uprowadzenie Bandery i uniemożliwiły je (ATE).

Entuzjazm na sposób amerykański

Podczas uroczystości ślubnych znaną śpiewaczką kabaretową Clarke, która osłabła ostatnio wielki rozgłos w Stanach Zjednoczonych, rozegrały się dziwne sceny. Liczny tłum zgromadził się pod kościołem. Wszyscy uczestnicy usiłowali zabrać z sobą do domu jakąś pamiątkę z wesela. Tłum rzucił się na orszak weselny wychodzący z kościoła i w jednej chwili rozszarpał welon i tren ślubny panny młodej. Również frańka pana młodego bardzo ucierpiała. Młoda para z trudem zdołała przecisnąć się do samochodu.

Min. Eden w Ameryce

B. minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Anthony Eden był podejmowany w niedzielę wieczorem przez klub wydawców i dziennikarzy nowojorskich. W poniedziałek Eden udał się do Waszyngtonu, gdzie będzie przyjęty na specjalnej audyencji w Białym Domu przez prezydenta Roosevelta.

Eden zaprzeczył w sposób kategoryczny pogłoskom, jakoby ubiegał się o stanowisko ambasadora angielskiego w Waszyngtonie. Jak wiadomo, na placówce tej powstanie wakans, ponieważ dotychczasowy ambasador sir Ronald Lindsey, który sprawuje ten urząd od 9 lat, przechodzi w stan spoczynku z powodu przekroczenia granicy wieku.

„Dziki zachód” w Szkocji

Władze angielskie są już na tropie sprawców śmiętego napadu, dokonanego na Bank królewski w Glasgow, w ub. sobotę. Bandyci podjechali samochodem pod bank i steroryzowali personel, zabrali znajdującą się w kasie gotówkę w wysokości 800 funtów szterlingów. Po dokonaniu rabunku, bandyci zbiegli samochodem. Cały napad trwał zaledwie dwie minuty.

Przewodcy arabscy idą do Muft'ego

JEROZOLIMA, 12.12. Człowiek przewodcy arabscy — według informacji ich współpracowników — udają się w dn. 18 b. m. do Beyrutu, gdzie odbędzie narady z wielkim muftim (przebywa on, jak wiadomo, na wygnaniu w Syrii).

Dla uzupełnienia dotychczasowych środków kontroli ruchu do wody oddział wojskowych w Palestynie otrzymali polecenie kontrolowania ruchu statków w portach Palestyny.

Sensacyjne oświadczenie Chamberlaina w Izbie Gmin

Wrazie napadu na Francję

Anglia nie jest obowiązana do udzielenia jej pomocy

W angielskiej Izbie Gmin zainicjowano w poniedziałek premiera Chamberlaina na temat jego zamierzonej wizyty w Rzymie. Interpelacja zawierała zapytanie, czy W. Brytania zobowiązana jest przyjąć Francję z pomocą w razie woskiego ataku na Francję i czy istnieje jakikolwiek pakt, umowa lub zobowiązanie, na mocy którego w razie, gdyby Włochy rozpoczęły operacje wojenne przeciw Francji lub jej posiadłościom, W. Brytania byłaby specjalnie zobowiązana do udzielenia Francji wojoskowej pomocy. Premier Chamberlain odpowiedział, że tego rodzaju zobowiązania nie istnieją w żadnym traktacie, ani w żadnej umowie, zawartej z Francją.

Na dodatkowe zapytanie pos. Morgana, czy oznacza to, że premier w swej podróży do Rzymu będzie posiadał wolną rękę o ile chodzi o poświęcenie interesów francuskich, premier Chamberlain nie udzielił odpowiedzi.

W dalszej interpelacji pos. Henderson z Labour Party domagał

się, aby premier udzielił zapewne nia, że w czasie swej wizyty w Rzymie nie zgodzi się na żadne modyfikacje porozumienia niemiecko-włoskiego w Hiszpanii. Premier odpowiedział, że nie może zgry dać żadnych zobowiązań o uczyni, ale nie należy tego interpretować, iż jest gotów zgodzić się na

sugestie zawarte w powyższej interpretacji.

Pos. Fletcher z Labour Party za pytał premiera, czy może udzielić zapewnień, że w ciągu rozmów w Rzymie nie zawrze żadnego porozumienia z Włochami w sprawie kanału Sueskiego, wojny domowej w Hiszpanii lub jakikolwiek innych spraw, nieobjętych umową włosko-brytyjską bez wyrażenia zastrzeżenia, że izba Gmin musi na nie wyrazić swą zgodę. Premier odpowiedział, że wizyta ma głównie na celu danie możliwości nawiązania osobistego kontaktu z Mussolinim. O ile jakikolwiek porozumienie zostanie w ciągu tej wizyty zawarte, to będzie ono przedłożone Izbie Gmin.

Demarche Anglii i Francji w Berlinie Sytuacja w Kłajpedzie po wyborach

Pomimo zakończenia wyborów w kraju kłajpedzkim, atmosfera podniecenia trwa w dalszym ciągu, zwłaszcza wśród ludności żydowskiej, żyjącej w obawie ostrzejszych represji na wypadek zwycięstwa Niemców.

Obliczanie głosów rozpoczęło się dopiero we wtorek i potrwa kilka dni. Polityczne koła niemieckie nadają wyborom niedzielnym w Kłajpedzie znaczenie pierw szorzędnej wagi. Poniedziałkowy numer litewskiej kłajpedzkiej „Wakarai” przynosi artykuł wstępny, którego autor oświadcza, iż wobec okoliczności towarzyszących ostatnim wyborom, nie sposób jest uważać wyników tych wyborów za mia rodajne dla istotnych nastrojów i przekonań kraju kłajpedzkiego.

W odpowiedzi na interpelację w angielskiej Izbie Gmin premier Chamberlain zakomunikował, że polecił brytyjskiemu chargé d'affaires w Berlinie by wspólnie z ambasadorem francuskim oświadczył Rządowi niemieckiemu, iż Rząd brytyjski ma nadzieję, że statut kłajpedzki będzie uszanowany. Jak wiadomo Anglia i Francja są sygnatariuszkami statutu kłajpedzkiego.

Nedza w Wiedniu

Brak masła w Wiedniu trwa w dalszym ciągu. W poniedziałek wydano klientom tylko po 5 deka masła na osobę.

Walka z Żelazną Gwardią

Sąd wojskowy w Głacu skazał 15-tu członków „Żelaznej Gwardii” na karę więzienia od 6 miesięcy do 2 lat.

Gwiazdka dla dzieci z Zaolzia

Przysporzyć dzieciom polskim za Ołzą wiele chwil radosnych — to szczególnie silnie i trwale wiązać je z ojczyzną!

W tym celu Bratnia Pomoc Zw. Powstańców Śląska urządza zbiórkę publiczną. Dary w każdej postaci przyjmuje Bratnia Pomoc

Związku Powstańców Śląskich Okręgu Warszawskiego w siedzibie przy ul. Ossolińskich 6 m. 17 codziennie w godzinach od 16 do 20-ej do dnia 16 grudnia rb. Zgłoszenia przyjmowane są również telefonicznie pod nr. 303-69.

15-ta reorganizacja Rządu sowieckiego w ciągu bieżącego roku

Po dymisji Jeżowa — jak należało się spodziewać — nastąpiła reorganizacja Rady komisarzy ludowych ZSSR.

Wedle doniesień urzędowych zwolniony został ostatnio ze stanowiska komisarza gospodarstwa kolchoźniczego Jurkin, na miejsce którego mianowano Lobanowa.

Komisarzem przemysłu lekkiego na miejsce dotychczasowego komisarza Szesakowa mianowano Akainowa, a zastępcą jego Murawiewa.

Od czasu uformowania obecnego rządu, t. j. od stycznia b. r. jest to 15 z kolei zmiana w składzie rządu. 6-tu zwolnionych komisarzy stanie w najbliższym czasie przed trybunałem wojennym, oskarżonych o działalność antypaństwową. Na ławie oskarżonych zasiądą b. komisarz floty Smirnow, b. komisarz komunikacji Bakulin, b. komisarz przemysłu drzewnego Ryskow, b. komisarz transportów wodnych Pachamow, b. komisarz obywatelstwa wojskowych Popow i zastępca prezesa

Rady komisarzy ludowych Czubar. (ATE).

Przerwanie działań wojennych na frontach Republika hiszpańska nigdy nie złoży broni przed faszystami

Ulewne deszcze, jakie spadły na terenie Hiszpanii, uniemożliwiają obecnie prowadzenia operacji wojskowych. Z Mora de Ebro i z Sagrassos donoszą, że poziom wód na rzece Ebro podniósł się o 4 metry. Istnieją obawy, że niebawem nastąpi wylew rzeki i wielka powódź.

Minister obrony narodowej Hiszpanii wydał rozkaz do komisarzy, oficerów i żołnierzy armii ludowej hiszpańskiej, w którym wzywa armię do walki aż do upadłego. **CO WIDZIAŁ ANGIELSKI KONSERWATYSTA** W REPUBLICIE HISZPAŃSKIEJ P. Michael Weaver kandydat konserwatywny na posła do angielskiej Izby z okręgu Working-

ton po powrocie z Hiszpanii oświadczył, co następuje:

„Duża podróżowałem po Hiszpanii i starałem się zachować obiektywny sąd. Po dłuższym pobycie w Republice Hiszpańskiej całym sercem jestem po stronie Rządu Republikańskiego. W Barcelonie życie rozwija się w sposób

normalny i nigdzie nie zauważyłem ani śladu dezorganizacji.

Schroniska dla dzieci i kobiet są czyste i dobrze utrzymywane, uchodzący zaopatrzeni we wszystko, co jest im potrzebne, wężnie, wie mimo trudności w zaopatrywaniu otrzymują taką samą żywność jak ludność cywilna. Pewna ilość

kaplic jest otwarta, religia tolerowana i katolicy chodzą na mszę świętą, jak za normalnych czasów.

Wielkie wrażenie wywarła na mnie bohaterka postawa ludności cywilnej, więcej narażonej na naloły bombowe, niż obiekty wojskowe. Nie zauważyłem nigdzie objawów strachu, natomiast często obserwować mogłem entuzjazm ludności na widok strąconego samolotu cudzoziemskiego.

Obserwując ten stan umysłów, sądzę, że Republika Hiszpańska nigdy się nie podda, oraz pewien jestem, że bombardując w ten sposób bezbronną ludność Hiszpańską faszystki straca sympatję całego świata, tak jak stracili ją.

Krwawe wybory w Jugosławii — Jugosłowiański „Ozon” zdobył mało głosów ale dużo mandatów

Pomimo, że wybory już się odbyły połączenia telefoniczne pomiędzy Jugosławią i zagranicą nie zostały jeszcze przywrócone dla rozmów prywatnych. W związku z tym, wiadomości o przebiegu wyborów do parlamentu napływają jedynie ze źródeł rządowych. Według doniesień oficjalnych podczas starć pomiędzy policją a demonstrantami opozycyjnymi 2 osoby zostały zabite w południowej Serbii a 2 w Bośni. Liczba rannych wynosi 14 osób. Z Krocacji nie otrzymano jeszcze dokładnych raportów. Według pogłosek w miejscowości Karasz nie došlo do starć pomiędzy zwolennikami dr. Maczka a żandarmerią, przy czym kilkanaście osób odniosło rany.

Oficjalne wyniki wyborów do Skupczyny w całej Jugosławii są następujące: lista rządowa 1.666.519 głosów (58,9 proc.), lista dr. Maczka (Chorwacji) 1.370.823 głosy (40,21 proc.), lista Lioticza (faszystki) 30.310 głosów (0,89 proc.). Mimo tej proporcji lista rządowa uzyskała 75 proc. mandatów.

Rozpowszechniaj „GŁOS KOBIEC”

Nie będzie „Ghetta”

Komunikat opublikowany przez niemieckie urzędowe biuro informacyjne głosi, iż wszystkie dotychczasowe oraz ewentualne dalsze zarządzenia antyżydowskie w Niemczech mają wyłącznie na celu spowodowanie emigracji żydów z Niemiec. Rzeza gotowa jest tę emigrację ułatwić, lecz na przeszkodzie stoi sprawa transferu. Komunikat sugeruje, aby Żydzi zagranicą dostarczali swym współplemieńcom w Niemczech niezbędnej ilości obcych wa-

lut, celem umożliwienia im emigracji, tak, jak to uczynili w stosunku do żydów austriackich.

Wedle komunikatu — niesłusznie się mówi o wprowadzeniu „ghetta” w Niemczech. Z dn. 1 stycznia Żydzi nie będą mieli prawa zajmowania się handlem i rzemiosłem, natomiast będą mogli kupować we wszystkich sklepach oraz bywać we wszystkich lokalnych publicznych i nielicznych wyjątkami (PAT).

Biała księga Arabów

Prasa arabska donosi, że Emir Abdulach wyda niebawem „Białą księgę”. Publikacja ta zawierać będzie szereg dokumentów z okresu wielkiej wojny, a w szczególności dokumenty dotyczące sytuacji Arabów w Palestynie.

Aresztowanie rozpruwacza z Manchester

Policja angielska usiłuje wszelkimi środkami położyć kres zbrodniczej działalności rozmaitych „rozpruwaczy”, którzy w ostatnich czasach coraz częściej pojawiają się w Anglii. Po „wyczynach” „Kuby Rozpruwacza” z Hampshire skazano w poniedziałek w Manchester na

3 lata przymusowych robót 43-letniego mężczyznę, który podczas 2-minutowego milczenia, zorganizowanego w rocznicę zawieszenia broni napadł na pewną 22-letnią dziewczynę w Manchester i przeciął jej brzytwą policzek, zadając głęboką ranę.

WALCZYMY O SAMORZĄD DEMOKRATYCZNY

WSZYSZY GŁOSUJEMY NA LISTY P.P.S. I ZW. ZAWODOWYCH

Jeszcze o polityce w samorządzie Wybory samorządowe

Wybory samorządowe a ordynacja wyborcza do Sejmu

Pisaliśmy już wiele o stosunku wyborów samorządowych do polityki, a specjalnie obecnych wyborów z 18-go b. m. Stwierdziliśmy, że nadchodzące wybory mają wyjątkowo silny akcent polityczny ze względu na to, że wola polityczna społeczeństwa nie mogła się wypowiedzieć w wyborach do Sejmu od 8 już lat.

Ale należy podkreślić, że OZ.N., tak nierzadko nazywane „rozpolitykowanie” stronnictw opozycyjnych w okresie przedwyborczym, sam traktuje obecne wybory samorządowe, jako akt czysto polityczny, niezależnie od wszystkich innych, tak dobrze znanych przyczyn, zabarwiających wszelkie wybory powszechne na kolor polityczny.

Oto mianowicie wybory s. morządowe będą miały bezpośredni wpływ na przyszłą ordynację wyborczą, którą OZ.N. ma opracować w nowym Sejmie.

Wiadomo, że wybory do Sejmu rozpisanego przed wyborami samorządowymi, ponieważ system kolegiów, przy istnieniu komisarycznych rad miejskich, zapewnił z góry OZ.N. większość przytaczającą w kolegiach, a przez to samo łatwe zwycięstwo w wyborach.

Ten system kolegiaty potępił obecnie sam jego twórca, pułk. Stawek (kieska dobrym jest mistrzem), ale i OZ.N. będzie musiał go porzucić, już chociaż dlatego, że okres rządów komisarycznych, przynajmniej na razie, się skończył.

W jakim tedy kierunku pójdzie reforma ordynacji wyborczej do Sejmu?

Wskazówkę co do zamierzeń OZ.N. w tym względzie dał w swym przemówieniu sejmowym szef OZ.N., p. generał Skwarczyński. Mówiąc o zmianie ordynacji wyborczej, oświadczył on: „Chodzi więc o to, by brzmienie jej (ordynacji) przepisów oddawało głos tym prądom, które są wyrazem rosnącego poczucia obowiązku wobec Państwa, które objawiają młodą i konstruktywną żywotność narodu i którym przewodzą idee, zmierzające w przyszłość, zgodnie z zasadniczymi wskazaniem, sformułowanymi przez Naczelnego Wodza, marszałka Śmigłego-Rydza”.

Trudno posądzać p. generała Skwarczyńskiego o tak dalece posuniętą skromność, by wymienione przezeń zalety i cnoty polityczne widział w jakimkolwiek innym obozie, aniżeli w OZ.N.-ie.

A w takim razie mimo całej ogólnikowej treści zapowiedzi szefa OZ.N., wynika z niej jasno, że OZ.N. w projekcie nowej ordynacji wyborczej będzie przede wszystkim starał się o to, by zapewnić OZ.N. w przyszłych wyborach i w przyszłych Sejmach większość, i to możliwie taką jak obecnie.

A ponieważ system kolegiaty odpowiada, to OZ.N. zapewne pójdzie w ślady innych partii totalitarnych, chcących zjechać pozory parlamentarysty i wprowadzić premie dla stronnictwa rządzącego. Np. jeżeli stronnictwo to otrzymuje 40% wszystkich głosów, to już z tytułu tego „pięwszeństwa” udziela się mu premii w postaci brakujących do większości procentów. W całym przykładzie może to być zarówno 11%, jak też 20% i nawet więcej. To już zalety od apetytu i dobrego smaku totalistów.

Ale, rzecz jasna, aby móc ustanowić premie dla rządzącego stronnictwa, musi ono mieć jeśli nie większość w społeczeństwie, to przynajmniej większość wśród innych stronnictw politycznych. Ostatnie wybory do Sejmu, w których stronnictwa opozycyjne udziału nie brały, nie dały żadnych wskazań co do opinii społeczeństwa. Dopiero wybory samorządowe będą pod tym względem miernikiem tej opinii.

Wynika więc z tego jasno, że OZ.N. sam uważa i uważać musi te wybory za materiał polityczny, na którego podstawie ułoży swój stosunek do nowej ordynacji wyborczej do Sejmu. Już pierwsze wyniki wyborów samorządowych na Pomorzu były dla OZ.N. wręcz

katastrofalne, otrzymał bowiem w wybranych dotąd samorządach — jak donosi prasa — tylko 27% wszystkich głosów, zajmując trzecie dopiero miejsce wśród stronnictw. W takiej np. Chełmży OZ.N., który w wyborach do Sejmu skupił aż 70% głosów, musiał się zawalilić po niespełna miesiącu aż do 7%!

Jeżeli wybory samorządowe w całym kraju dadzą podobny rezultat co na Pomorzu, to odpadnie pomysł premiowania OZ.N. I jeżeli OZ.N. będzie chciał oprzeć zasady ordynacji nie na cudach wyborczych, to będzie musiał innych szukać sposobów, innej „chytnej mechaniki”, dla zapewnienia sobie większości.

W każdym razie, OZ.N. sam uczynił z obecnych wyborów samorządowych akcję polityczną, sam związał te wybory z losem przyszłej ordynacji wyborczej do Sejmu. (jmb.).

Fabryka: LWÓW, Janowska 24.

Wczorajsze posiedzenie Senatu

We wtorek odbyło się pierwsze w obecnej sesji „wyjazdnej” posiedzenie Senatu.

Po odczytaniu zarządzenia p. Prezydenta o zwolnieniu sesji wyjazdnej Senatu marsz. Miedziński zakomunikował o złożeniu przez prezydium Izby hołdu pamięci Marszałka Piłsudskiego w Krakowie.

Senatowiec wstał — dziesiąta chwila ciszy.

PRZEMÓWIENIA P. PREMIERA.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego zabral głos p. premier Sławoj Składkowski:

Wysoka Izbo! W dniu pierwszego posiedzenia sesji wyjazdnej Wysokiej Izby pragnę imieniem Rządu Rzeczypospolitej powitać Panów Senatorów. Jednocześnie ofiaruję Wysokiej Izbie hołdu, uczciny i szczerą współpracę Rządu. Zapewniam, że przy wykonywaniu swych doniosłych dla Państwa zadań, Wysoka Izba znajdzie zawsze tę współpracę na drodze wytyczonej testamentem Józefa Piłsudskiego, którą dał Polsce w myśl wskazań Prezydenta Rzeczypospolitej i Marszałka Śmigłego Rydza. (Huczne oklaski).

ODPOWIEDŹ MARSZAŁKA SENATU.

Pozycyja sobie za obowiązek odpowiedzieć w imieniu Izby na słowa szefa Rządu do nas skierowane.

W „wartych ramach jednolitej Wła-

Zaniedbane przedmieścia

W długim szeregu artykułów wykazaliśmy w dostatecznym stopniu, że cała gospodarka komisarycznego rządu miasta Warszawy obliczona była na efekt zewnętrzny, na mydlenie ludzom oczu „Warszawą w kwiatkach”, „Warszawą przyszłości”, „warszawskim barbakaniem”, gdy natomiast przedmieścia Warszawy znajdują się w stanie opłakanym.

Ażby nie być gołosłownym, prosimy pofatygować się na ul. Czerniakowską koło Chełmskiej lub da lej, a nawet bliżej śródka miasta: i próbować tam wsiąść do tramwaju na pierwszym lepszym przystanku. Nie można tego dokonać inaczej, jak po unurzaniu się po kostki w błocie.

A może sądzi kto, że ul. Czerniakowska (jedna z najdłuższych w stolicy ulic) jest jedynym niechlubnym wyjątkiem?

Nic podobnego. Każdemu z nas, niestety, zdarza się co pewien czas, że musi odprawiać na miejsce wiecznego spoczynku na Powązkach kogoś drogiego, bliskiego. Ulicą Powązkowską ciągnie codziennie kilkadziesiąt konduktów pogrzebowych, setki zaś i tysiące w różnicie śmierci podążają na największy

czeski cmentarz warszawski, a z tych tylko bardzo nieliczni przyjeżdżają własnymi limuzynami.

Proszę spojrzeć na ul. Powązkowską, na której komisaryczny rząd nie zdążył w ciągu tylu lat ułożyć chociażby kostki granitowej i tysiące ludzi brną codziennie po grząskim błocie zakrywającym kości łą.

Jedno z pism występujących się Zrządowi miasta zaprowadziło rubrykę: „Skąd się wzięły nazwy naszych ulic” i tłumaczy swym biednym czytelnikom, kto to był Matejko, Moniuszko, Mickiewicz, Chopin, Fredro, Kopernik itd. jak gdyby wszystkich tych wielkich ludzi wynalazł lub odkrył dopiero tymczasowy rząd z komisarycznym prezydentem na czele.

Na kilka dni przed wyborami plac Teatralny zwrócił się frontem ku przedmieściom, lecz stało to się o cztery lata zapóźno, mieszkańcy przedmieść nie dadzą się brać na ten przedwyborczy lep! R.

dy Państwowej Rząd i Izby Ustawodawczej mają różne choć różnie wysockiej wagi zadania. Wykonywać zadania nam powierzone będziemy rzetelnie, sumiennie i — mogą zapewnić Pana Prezesa Rady Ministrów — z wzajemną lojalnością i z należytym szacunkiem dla odpowiedzialnej pracy Rządu. (Huczne oklaski).

Dobro powszechne i pełnia Rzeczypospolitej jest to cel wspólne, prace nasze wiążące. (Oklaski).

WYBÓR KOMISJI

Następnie Senat dokonał wyboru komisji. Wszystkie komisje wybrano według propozycji marszałka. Zaproponowane do Komisji Prawniczej przez senatorów — katolików sen. Rembieliński uzyskał za siebie 12 głosów.

Następne posiedzenie Senatu, dnia 21 b. m. o godz. 4 popoł.

Wyciąg precyzyjny

Obdobnie, o przyciągają i ułatwiają wejście do samorządów wszelkim ludziom rzetelnym. CHĘTNYM DO WSPÓLPRACY Z NAM! BEZ WZGLĘDU NA RÓŻNICĘ PRZEKONAŃ POLITYCZNYCH — wydajemy ostrą i bezwzględną walkę tym, którzy idą do wyborów NA WŁASNYCH PARTYJNYCH LISTACH, którzy wybory te traktują jako walkę o WPLYWY POLITYCZNE.

OZ.N-owi przecie o „wpływy polityczne” nie chodzi, bron Boże! Jak widzimy, „Gazeta” nagle stała się „liberalną” — chce ułatwić wejście do samorządu wszystkim odpowiednim ludziom, „bez względu na różnice przekonań politycznych”. Jednego tylko nie uznaje — „WŁASNYCH PARTYJNYCH LIST”. Tym się brzydzi!..

Chodź jej rzekomo o praktyczną pracę samorządową — o bruk i ogrody, o kanalizację i oświetlenie. Ba! o MIESZKANIA ROBOTNICZE! Przypomniła sobie i pisze tak:

Bo samorząd, to wybrukowane ulice, mieszkania robotnicze, parki publiczne, ośrodki zdrowia, to domy ludowe i budynki szkolne, to schroniska dla bezdomnych dzieci, to... a którzyby wylczyli potrzebę długi łańcuch potrzeb i zadań, które niesie życie, zadań powszednich, a porównajmy, drobnych i wielkich, a zawsze trudnych w realizacji. Rzecz samorządu jest realizacja. Nie żądać, bo nie ma od kogo. Ale właśnie tworzyć, budować, a jeżeli żądać — to od siebie.

jak w’dać, OZ.N-owa „Gazeta” zajrzą (na czas wyborów) do

Zbliża się dzień wyborów samorządowych w szeregu wielkich miast i w wielu radach gromadzkich. Zbliża się 18-ty grudnia. Akcja prasowa wzmacnia się...

Prasa OZ.N-owa szaleje. Ale brak argumentów. To też głównym „argumentem” pozostaje rzekomo „APOLITYCZNOŚĆ” samorządów, którą rozpolitykowanie „PARTYJNICZY” chcą naruszyć.

W rzeczywistości atoli chodzi o to, że OZ.N-owa prasa boi się, iż w grzy rozleci się wypieszczonej starannie „argument” o wielkich wpływach OZ.N-u, potwierdzony rzekomo wyborami sejmowymi (67% udziału wyborców). To też prasa OZ.N-owa udaje, że nie rozumie, iż po prostu sejmowa ordynacja wyborcza, uniemożliwiająca swobodny akt wyborczy, nadała wyborom samorządowym częściowo charakter polityczny.

CZĘŚCIOWO! Bo naturalnie ugrupowania opozycyjne (demokratyczne) idą do wyborów przede wszystkim DLA REALNEJ PRACY SAMORZĄDOWEJ.

Zresztą praca socjalistów w samorządzie (np. Radomia i Piotrkowa) wykazała to bardzo wyraźnie. Po cóż więc ta demagogia?

Ale „Kurier Poranny” wciąż i wciąż agituje za hasłem „apolitycznym”. Ma to naturalnie jeszcze ten cel, żeby w razie porażki, powiedzieć: Tak, zostaliśmy pobici, ale politycznie to nie ma żadnego znaczenia, bo przecie wybory samorządowe nie były polityczne... A wczorajsza „Gazeta Polska” agituje za „apolitycznością” w ten sposób, że dowodzi, iż OZ.N-owcy idą do samorządów dla realnej pracy, zaś opozycja dla roboty politycznej.

Piszcie: I dlatego przyciągają i ułatwiają wejście do samorządów wszelkim ludziom rzetelnym. CHĘTNYM DO WSPÓLPRACY Z NAM! BEZ WZGLĘDU NA RÓŻNICĘ PRZEKONAŃ POLITYCZNYCH — wydajemy ostrą i bezwzględną walkę tym, którzy idą do wyborów NA WŁASNYCH PARTYJNYCH LISTACH, którzy wybory te traktują jako walkę o WPLYWY POLITYCZNE.

OZ.N-owi przecie o „wpływy polityczne” nie chodzi, bron Boże! Jak widzimy, „Gazeta” nagle stała się „liberalną” — chce ułatwić wejście do samorządu wszystkim odpowiednim ludziom, „bez względu na różnice przekonań politycznych”. Jednego tylko nie uznaje — „WŁASNYCH PARTYJNYCH LIST”. Tym się brzydzi!..

Chodź jej rzekomo o praktyczną pracę samorządową — o bruk i ogrody, o kanalizację i oświetlenie. Ba! o MIESZKANIA ROBOTNICZE! Przypomniła sobie i pisze tak:

Bo samorząd, to wybrukowane ulice, mieszkania robotnicze, parki publiczne, ośrodki zdrowia, to domy ludowe i budynki szkolne, to schroniska dla bezdomnych dzieci, to... a którzyby wylczyli potrzebę długi łańcuch potrzeb i zadań, które niesie życie, zadań powszednich, a porównajmy, drobnych i wielkich, a zawsze trudnych w realizacji. Rzecz samorządu jest realizacja. Nie żądać, bo nie ma od kogo. Ale właśnie tworzyć, budować, a jeżeli żądać — to od siebie.

jak w’dać, OZ.N-owa „Gazeta” zajrzą (na czas wyborów) do

programu socjalistycznego i przypomniła sobie i mieszkania robotnicze, i domy ludowe, i schroniska dla dzieci... To się chwali. Ale każdy rozumie, że to tylko CHWILOWY przypływ uczuć i nastrojów „robotniczych”.

W tym usłupie, oprócz demagogii na temat „apolityczności”, za-

Pamiętaj o gwiazdce i o Książeczce Premiowej PKO V-jej serii

stanawiają dwie rzeczy. Skoro „Gazeta” wysuwa hasło domów robotniczych etc., tym samym wysuwa hasło SOCJALNE. I tym samym właśnie nadaje wyborom samorządowym charakter POLITYCZNY. Albowiem żaden OZ.N postulatów socjalnych w szerszym zakresie nie będzie mógł uwzględnić, — poprostu ze względu na swój charakter KLASOWY. Klasowy charakter OZ.N-owej deklaracji (lutowej) plk. Koca wszyscy mamy dobrze w pamięci.

A teraz sprawa druga. Od niko go nie żadać! — woła „Gazeta”; „TYLKO OD SIEBIE”. Za pozwoleniem! Wiemy dobrze, jak skrepowane są samorzady. Wiemy dobrze, w jakiej sytuacji są finansy samorządów. Naturalnie, nie mogą liczyć na to, że państwo im zapelni kasy. Ale jakaś KOORDYNACJA z finansową polityką państwa być musi, i tu znowu powstaje pewen moment polityczny.

Swe demagogiczne wywody „Gazeta” kończy zastrzeżeniem przeciw koteryjnym „GIERKOM” opozycji. Może właśnie dla tego tak trudno jest nam porozumieć się na tematażadań i prac samorządowych z tymi, co przywykli opierać raczej swego istnienia NA GIERKACH KOTERYJNYCH, na licytacji rzucanych w przestrzeń postulatów, NA KRZYCZĄCYCH HASŁACH jaskrawych transparentów, — z tymi, co przywykli wiele żądać, — ALE NIO OD SIEBIE.

Ostrożnie, łaskawo panowie! Partie demokratyczne są naprawdę partiami masowymi. „Gierki” zaś „koteryjne” uprawiają zgola inne ugrupowania... właśnie te, które operują sę na koteryj i na koteryjnym sposobie myślenia.

Co do „krzyżujących hasel”... Jakiż może być bardziej krzyżujące hasło od codziennego, nudnego dowodzenia, że PANSTWO — TO MY. że Polska — to my, że konsolidacja — to my, że dobro powszechne — to my. Zostawmy więc w spokoju „krzyżujące hasa”.

NO, ale skończmy już z artykułem wspólnym „Gazety”. Zwrócić uwagę na inne sprawy. Na przykład na demagogiczne wygrywanie tytułu „KATOLICKIEGO” w teje „Gazecie”.

P. mecenas Grzankowski nadsyła obszerny elaborat, w którym wyzywa wyborców, by głosowali na OZ.N — JAKO KATOLICY...

Czytaliśmy: Działacze katolicy stanęli do wyborów nie pod sztandarem tej lub innej partii politycznej, krytykującej poczynania Rządu lub samorządu, a uznali, że miejsce ich jest w gronie osób, wysuniętych na listach Narodowo-Gospodarczego Komitetu Samorządowego, stwardziejając przez to konieczność realnej i twórczej pracy z tymi ludźmi, którzy pragną wywyższenia myśli katolickiej w Polsce we wszystkich przejawach życia zbiorowego.

P. Grzankowski atoli jest zaniepokojony nieo tym, że endecy (i

ONR-owcy) także podkreślają swój katolicyzm i s.iniej BIJA W ZYDA. To też katolicki autor zapewnia, że OZ.N-owi radcowie także potrafią walczyć z Żydami, nawet jeszcze lepiej od „narodowców”.

Powstaje jakaś OHYDNA LICYTACJA „KATOLICKA”. Katolicy! — krzyczą we wszystkie świata

strony OZ.N-owcy, endecy i ONR-y: katolicy, tylko do nas! Tylko u nas prawdziwy katolicyzm! Tylko u nas naszym sklepiku!

Wytwarza się jakaś prawdziwa warszawska Żelazna Brama, gdzie przekupnie zachwalają swój towar — tym razem „katolicki”. Albowiem endecja nie pozwolił zmo nopolizować OZ.N-owi katolicyzmu dla siebie, — o, nie!

„W. Dziennik Narodowy” ma bystre oko i zaraz wykrywa, że z tym „katolicyzmem” OZ.N-owym coś nie tego! KTÓRZY — zapytanie złościwie — kandydacj OZ.N-wi są naprawdę „katolikami”? Sprawa niejasna:

W rękach obywateli Warszawy i na ulicach miasta ukazały się odezwy, reklamujące katolicykę listy nr. 1. W zasadzie jest to sukces katolicyzmu, a więc można, nawet cieszyć się z tak doniosłego zwrotu politycznego. Ale na do wód katolicyści listy nr. 1 i użyto w odezwach fatalnego argumentu, polegającego na wymienieniu nazwisk niektórych kandydatów. Odezwa domowa wymienia ich 9-ciu, afisz uliczny 19-tu. Autorzy tych odezw nie wiedzą chyba o tym, że lista nr. 1 wystawiła we wszystkich okręgach równo 200 kandydatów. Więc jakie? Czy w tej liczbie jest tylko 9, względnie 19-tu prawdziwych katolików?

No i p. Grzankowski siedzi w pułapce ze swym reklamowym OZ.N-owym „katolicyzmem”. A więc KTÓRZY to są „katolicy” na OZ.N-owej liście? — groźnie zapytuje „W. Dziennik Narod.”. I zapewne OZ.N-owców pośle na rekolekcje i do konfesjonau. „PRZESADZILI W ZACIETRZEWIENIU LUB USŁUŻNOŚCI” — stwierdza endecja; bo autorzy odezw OZ.N-owych wymienili tylko 9 ½ proc. kandydatów OZ.N-owych, jako „katolików”. A dlaczego przy tym przemilczeli katolików z innych list? — oburza się endecki dziennik. Bardzo cierpko także wyraża się o niewyraźnej polityce Akcji Katolickiej.

Tak licytują sę „narodowcy” z OZ.N-em o katolicyzm. Obskurne widowisko. Niedarmo p. Mackiewicz w „Słowie” nazywa OZ.N. „CYGANSKĄ KOLDRA”:

„Nasz „Ozon” grzeszy tym, że nie ma w ogóle żadnego ideologa. Propagatorów ma dość dużo, bo tytu. ilu w Polsce starostów, ale ideologa nie posiada żadnego. I dla tego pod względem ideowym wszystkie jego wynurzenia wyglądają jak cygamska koldra, uszyta z kaszalców, zapożyczonych u sąsiadów”.

Demagogiczna licytacja przedwyborcza trwa dalej. Ale OZ.N. zapewnia, że obcy jest wszelkiej demagogii i partyjnictwu. Poprostu chce — b’edak — cichej pracy w samorządach, pracy konkretnej. Ale złościwi „partyjnicy” mu nie pozwalają...

Germański „przyjaciel” i skłócone „łacińskie siostrzyce” Antyfrancuska akcja we Włoszech

Z wizytą von Ribbentropa w Paryżu i podpisaniem deklaracji francusko-niemieckiej zbiegło się jednocześnie rozpętanie przez „nieoficjalne” czynniki włoskie kampanii antyfrancuskiej na tle rewindykacyjnych żądań do Tunisu, Korsyki, Nicei, Sabaudii i Dżibutti. „Trzecia Rzesza” szuka zbliżenia i zacieśnienia stosunków z Francją, gdy Italia rozpoczęła okres antyfrancuskiej polityki.

Von Ribbentrop oświadcza w Paryżu: „Spodziewam się, że deklaracja otwiera nową erę w stosunkach między dwoma narodami”.

A jednocześnie tuba Mussoliniego V. Gayda stwierdza w półoficjalnym „Giornale d'Italia”, że „powstała teraz między Włochami i Francją fatalna zaporą”.

Gdzieś tedy podziela się solidarna polityka osi Berlin—Rzym, wobec tej pozornej sprzeczności. Mówimy pozornej, bo zbieżność dwóch ostatnich wydarzeń polityki europejskiej nie oznacza bynajmniej rozbieżności na linii „osi”.

Zresztą sam Ribbentrop nie ośmieszał stwierdzić, że Niemcy i Włochy będą nadal kroczyć po linii tej samej polityki „osi”.

Chodzi o co innego. Sfery polityczne zdają sobie sprawę z tego, że Trzeciej Rzeszy potrzebna jest atmosfera spokoju z Francją, ponieważ pragnie mieć wolne ręce na Wschodzie. Niemcy hitlerowskie mają w tej chwili obłężenie zadanie „uporządkowania” stosunków w Europie Środkowej.

Czechosłowacja (Ukraina), Rumunia („Żelazna Gwardia”) to najpilniejsze sprawy dla hitlerowskiej polityki zagranicznej.

Przyczliła nawet na tle niemieckiej ekspansji wschodniej sprawa kolonialna.

Podjęły ją za to Włochy. Italia niespodziewanie rozpoczęła rewizjonistyczną kampanię kolonialną, zapoczątkowaną wystąpieniem „deputowanych” w „parlament” faszystowski.

Wściekła nagonka (ciągle „poza wiedzą” rządu włoskiego) antyfrancuska wzmogła się po protestach ludności zakwestionowanych terytoriów, przeciw uroszczeniom włoskim.

Uroszczenia te godzą zresztą pośrednio w interesy Wielkiej Brytanii. Tunisi bowiem, o który głównie Włochom chodzi, ma pierwszorzędne znaczenie w systemie obrony Imperium.

Leży bowiem „na tyłach” Libii, sąsiadującej z Egiptem, poza tym baza w Bizercie stanowi ważną podstawę dla działania floty brytyjskiej na Morzu Śródziemnym.

Dlatego w angielskiej Izbie Gmin podczas omawiania wystąpień włoskich w sprawie Tunisu nawet Chamberlain stwierdził, że „otwierają one pewne perspektywy po niedawnej konferencji monarchijskiej czterech mocarstw”. Podkreślił on również, że Tunisi, Nicea i Korsyka stanowią jedną z podstaw „status quo” na Morzu Śródziemnym, stanu, który gwarantował niedawny układ angielsko-włoski.

Chamberlain przemilczał przy tym, zapewne celowo, gdyż jest

w przededniu wizyty w Rzymie, inne uroszczenia faszystów w kwestii Kanalu Suezkiego, Dżibutti i przede wszystkim Hiszpanii. Ciekawym też byłoby wiedzieć, czy ów „status quo” obejmuje usadowienie się państw „osi” na Balearach, w Maroku hiszpańskim i wyspach Kanaryjskich.

Francji więc pomimo naiwnej ustepliwej polityki, Daladiera—Bonnetta—przybył nowy, niespodziewany kłopot: niespotykane od dłuższego czasu napięcie stosunków z „łacińską siostrzycą”. Zamiast rewindykacji kolonialnych Trzeciej Rzeszy, stanęły na porządku dziennym pretensje włoskiej faszystów. Nastąpiła chwilowa zamiana ról.

W ten sposób osiągnięte zostały za jednym zamachem dwa cele. Francja mając kłopot ze swym śródziemnomorskim konkurentem, będzie musiała się rzeczy mniej uwagi poświęcać środkowo-europejskim (nawet w tym tak ostatnio zmniejszonym zakresie), co jest na rękę Hitlerowi, dopóki jest zajęta na „wschodzie”. Poza tym włoskiej kampanii rewizjonistycznej — kolonialnej, będzie grunt bardziej przygotowany dla hitlerowskich żądań kolonialnych.

W takim świetle o rozbieżności na osi Rzym — Berlin, mowy być nie może. „Rozbieżność” jest pozorna.

Z. Siudyla.

RADIO-KORONA „CELIMP” Międzywóje 21, TEL. 522 75

Sprawy hiszpańskie

BOMBARDOWANIE 137 MIAST I WSI PRZEZ FASZYSTÓW.

Przez radio faszystowskie w Hiszpanii dano znać ludności Republici, że nastąpi bombardowanie 137 miast i wsi. Działo się to 1-go b. m. I już nazajutrz faszystki przystąpiły do „zbożnego” dzieła. Zbombardowano 7 wiosek, zabito około 100 osób. Faszystki zapowiedziały, że będą bombardowali obiekty wojskowe w 137 miejscowościach. Tymczasem każdy Hiszpan wie, że ani w wymienionych przez faszystów miastach, ani wsiach, żadnych obiektów wojskowych, ani załóg, nie ma.

Chodzi o kłamliwy pretekst, za którym się kryje zwykłe, już „wypróbowane”, bestialstwo faszystowskie, zmierzające do sterrowania ludności cywilnej, do złamania jej ducha oporu.

Prof. Ferrero Pietnuje metody walki faszystów. Znakomity historyk włoski, prof. Guglielmo Ferrero, przebywający na przymusowej emigracji, pisze w „Depeche de Toulouse” o metodach wojennych Niemiec i Włoch w Hiszpanii: „Ta okrutna wojna eksterminacyjna względem ludności cywilnej — ma swe głębokie źródło w strachu rządów niemieckiego i włoskiego, które wdały się w wojnę bez końca. Ale źródła, których używają, nie prowadzą do pożądanego celu i raczej przedłużają wojnę, rozpalając ducha oporu”.

Co się tyczy bombardowania okrętów handlowych, to Ferrero przypomina deklarację w spra-

wie wojny morskiej z r. 1908, zestawia prawo blokady i zatrzymywania okrętów na podstawie tej deklaracji z tym, co się dzieje obecnie na pełnym Morzu Śródziemnym u wybrzeży hiszpańskich:

„Fikcyjna blokada zarządzona przez nielegalny rząd, który nie miałby nawet prawa ogłosić prawdziwej blokady, gdyby był do niej zdolny; fikcyjna blokada, narzucona przez terror korsarski, najokrutniejszy, jaki znają dzieje — niszczenie okrętów neutralnych i mordowanie załóg na pełnym morzu i w portach przez łodzie pirackie i samoloty zbrodnicze...”

„A świat jak gdyby niczego nie dostrzegal — pisze dalej Ferrero. Wszystkie te okropności dzieją się na Morzu Śródziemnym w 30 lat po ukazaniu się deklaracji londyńskiej. Jeden z suwerenów, którzy zwołali konferencję w r. 1908 i który podpisał ową deklarację, jeszcze żyje i zasiada na tronie: jest to ról włoski. I oto jego właśnie samoloty zatapiają okręty handlowe państw neutralnych i mordują żłogę. „Nic lepiej nie podkreśla, w jaką przepaść barbarzyństwa pogrzały się już Europa w ciągu lat trzydziestu i jaka czeka ją przyszłość, jeżeli sumienie narodów względnie jeszcze cywilizowanych nie obudzi się”.

WYCOFANIE CUDZOZIEMCÓW Z HISPANII FASZYSTOWSKIEJ.

7-go stycznia, na cztery dni przed zapowiedzianą podróżą Chamberlaina do Rzymu, uda się do niego delegacja, złożona z 600 osób, reprezentująca wszystkie części kraju.

Delegacja w imieniu swych mandatarzystów zwróci się do premiera z tym, by użył całego swego wpływu celem uzyskania natchmiastowego wycofania z Hiszpanii cudzoziemców walczących po stronie Franco, wraz ze sprzętem wojennym. Delegacja wskaże, że miliony obywateli angielskich wypowiedziały się przeciw przynudzeniu Franco prawa strony wojnującej, że setki tysięcy głosów otrzymało postówie Izby Gmin, że opinia angielska jasno wyraziła swą wolę w sprawie hiszpańskiej.

W całej Anglii odbywa się obecnie wybór członków delegacji. Każdy z nich będzie miał przy sobie listę nominacyjną z ilością

Nieudała polemika

Chwyty klerykałów

Do dziś dnia trwają próby, ze strony klerykalnej, przedstawiania partii socjalistycznej, jako PARTII ATEUSZÓW i DOGMATYKÓW - MATERIALISTÓW. Cele polityczne — jasne.

W „Przeglądzie Katolickim” (nr. 48) p. Jan Archita pisze obszerny artykuł o „Ewolucji socjalizmu”. Widzi tę „evolucję” w stopniowym wyrzekaniu się zasad marksowskich. Cytuje obszernie „Psychologię socjalizmu” belgijskiego socjalisty De Mana i ciężko wzdycha, bolejąc, iż POLSCY socjaliści nie chcą iść śladami De Mana. Zastrzegając się atoli szybko, że De Man także popełnia „błędy”: naturalnie, że „błędnym” np. jest stanowisko De Mana, iż SOCJALIZM JEST POTEPIENIEM KAPITALIZMU ZE STANOWISKA CHRZEŚCJAŃSKIEGO; iż socjalizm podjął to zadanie, któremu sprzeniewierzył się Kościół itd.

P. Archita potępia De Mana, ale woli go, niż marksistów. Wobec tego ostro potępia SOCJALIZM POLSKI, który „nie ruszył ani na krok za swego doktrynalnego i do ktrynerskiego stanowiska”. I p. Archita PRZESTRZEGA przed socjalizmem polskim, zwłaszcza dzisiaj, gdy PPS broni wolności przed totalizmem, nawet chrześcijaństwa przed hitleryzmem, i w ten sposób pozyskuje maluczkich:

W Polsce niestety sytuacja jest tego rodzaju, że nie wszyscy w do statecznej mierze zdają sobie sprawę z istotnego oblicza naszego socjalizmu. I do dziś spotkać można wielu ludzi, nie tylko w szerokich masach, ale i wśród inteligencji, którzy wierzą, że w szeregach socjalizmu naprawdę służą dobru społecznemu, i że w sumieniu swoim mogą pozostać katolikami. Zjawisko to jest objawem odcamowania taktyki socjalistycznej, szerzonej na łamach pism lewicowych dziś szczególnie nasilonej.

P. Archita bardzo boi się tej taktyki socjalistycznej i ostrzega, — jeszcze raz ostrzega czytelników, że przecież w PPS. propagowany jest ateizm; że przeciw PPS stoi NA GRUNCIE MATERIALIZMU FILOZOFICZNEGO:

M. ARCT
Warszawa, Nowy Świat 35
BEZPŁATNIE WYSYŁA
ilustr. książeczek
dla dzieci i o dzieciach

Z paradoksów gdańskich Walka o znaczki pocztowe

(Kor. wł.).

Gdańsk, w grudniu 1938.

Z okazji dwudziestolecia odzyskania niepodległości poczta polska wypuściła serię nowych znaczków jubileuszowych. Jak wiadomo, istnieje także w Gdańsku poczta polska, która na terenie portu korzysta z tych samych uprawnień, co poczta t. zw. Wolnego Miasta. Jest przeto rzeczą zrozumiałą, że poczta polska „wpuściła również znaczki jubileuszowe dla Gdańska. I jak na wszystkich innych znaczkach, tak i na tych, przeznaczonych dla Gdańska, znajdujemy rysunki wyobrażające sceny z dziejów narodu polskiego.

Było rzeczą samo przez się zrozumiałą, że dla znaczków polskich dla Gdańska najodpowiedniejszym tematem rysunkowym mogły być sceny ze wspólnych dziejów Polski i Gdańska. Pomiędzy Polską a leżącym u ujścia Wisły Gdańskiem „łyły — z wyjątkiem okresu niewoli — bardzo ożywione stosunki, często serdeczne i bliskie, których nawet kontrowersje polityczne nigdy na dłuższy okres nie mogły zmać, ponieważ Polska z Gdańskiem skazane są na wzajemną współpracę. Ba, przecież był okres czasu, kiedy Gdańsk wchodził w skład Rzeczypospolitej.

Znalezienie tematu do rysunku z wspólnych dziejów polsko-gdańskich nie przedstawiało dla poczty polskiej żadnych trudności. Tematy same naprzysnęły się. Tymczasem poczta polska ograniczyła się do jednego tylko rysunku, który odbito na czterech różnej wartości znaczkach pocztowych. Rysunek ten przedstawia kupca gdańskiego, zawierającego transakcję zbożową z polskim szlachcicem. Na dalszym planie rysunku widać symbol Gdańska owych czasów, słynny spichrz. Napis na znaczkach brzmi: „Poczta Polska, Port Gdańsk” oraz „Gdańsk w XVI wieku”.

Jak wiadomo, dzisiejsi władcy Gdańska, panowie narodowi „socjaliści”, twierdzą, że stosunek ich do Polski jest doskonały, ba, że lepszych stosunków między Gdańskiem a Polską nigdy nie było. Powinni więc na dobrą sprawę być zadowoleni, że na kursującym w Gdańsku znaczku pocztowym wyobrażona jest cenna

współpraca pomiędzy Polską a Gdańskiem, na której przecież Gdańsk wcale nie gorzej od Polski wyszedł. Tymbardziej nie powinien był znaczek budzić żadnych wątpliwości, iż hitlerowców do niczego nie obliżuje, przedstawiając scenę z przeszłości, kiedy nikomu nie śniło się o hitleryzmie.

Tym bardziej ogarnia zdumienie, gdy z organu urzędowego Gdańska, z „Danziger Vorposten”, dowiadujemy się, iż Senat w m. Gdańska przesłał na ręce Generalnego Komisarza R. P. w Gdańsku MEMORIAŁ, w którym stwierdza, że Senat przykłada wielką wagę do WYCOFANIA z obiegu znaczków jubileuszowych, ponieważ — jak pisze „Vorposten” — „wykazują TENDENCJĘ DO PRZEINACZANIA HISTORII, nadając dawnemu GDANSKOWI POLSKI CHARAKTER”.

Wiemy wprawdzie, że jest zgoła inaczej, ale „Vorposten” już pisze o „oburzeniu” ludności gdańskiej. Pismo to w podrażnionym tonie przytacza odpowiedź Generalnego Komisarza R. P., który oświadczył, iż „NIE MOŻE ON ZMIENIĆ TEGO BEZSPORNEGO FAKTU, iż w XVI wieku Gdańsk stanowił część Państwa Polskiego”.

Ta gaffa „Vorposten” wywołała powszechną WESOŁOŚĆ wśród gdańszczan.

Diennik jednak wpadł w ferwor, nie widzi, że ludzie pokpiwają z niego i brnie dalej, oświadczając, że rząd gdański zastrzeżenie WYCIĄGNĘCIE KONSEKWENCJI.

O co chodzi właściwie? I skąd ten gniew?

W Gdańsku kursuje następująca anegdota. Kupiec gdański, którego widać na polskim znaczku pocztowym, ma podobno rys gdańskiego Gauleitera—Forstera. Ludzie badają znaczek przez lupy. Jedni znajdują podobieństwo, drudzy zaprzeczają, ale wszyscy bawią się. Bo jakże to? Pan Forster w rozmowie z Polakiem! „o obraża uczucia nacjonalistyczne gdańskich hitlerowców, którzy zresztą „podtrzymują najlepsze stosunki z Polską”.

R.

Kto miał choć raz możliwość uczestniczyć w zebraniu czerwonego związku zawodowego, wie, że nie najmniejszym jego celem jest nie przekonywanie ludzi o „boskiej sile prawa moralnego w nas”, jak mówi De Man, ale właśnie wmawianie w nich, że „bes hipotetyz o istnieniu Boga” mogą się i chcą całkowicie obyć. Pożegnanie z materializmem filozoficznym stoi ciągle jeszcze przed socjalizmem polskim.

Taki jest ostateczny wniosek p. Archity — PPS powinna „POZEGNAĆ SIĘ Z MATERIALIZMEM FILOZOFICZNYM”.

Gdy czytaliśmy pierwszą część artykułu p. Archity (o De Manie), cieszyliśmy się bardzo, że nareszcie znaleźliśmy wykształconego i kulturalnego klerykała, z którym warto podyskutować. Niestety! artykuł zakończył się DEMAGOGIĄ, — tak jak czytelnicy widzą z zacytowanych fragmentów.

Gdzie to (na zebraniach związkowych, zawodowych) p. Archita słyszał agitację bezbożniczą? Przecież to zwyczajna — nieprawda! I gdzie to p. Archita wyczytał, że PPS stoi na stanowisku MATERIALIZMU FILOZOFICZNEGO? Na tym stanowisku stoi Komintern (patrz program, uchwalony w r. 1928). Natomiast PPS stała i stoi na stanowisku (patrz program Radomski), że „religia jest rzeczą prywatną”. PRZYMUSU FILOZOFICZNEGO w PPS nie ma.

De Man? Istotnie, niektórzy z nas (w tej liczbie podpisany) mają pewne wątpliwości co do niektórych filozoficznych i socjologicznych poglądów De Mana. Czy to znaczy, że stają na stanowisku filozoficznego materializmu? Właśnie tu tkwi (zapewne celowo) „błąd” p. Archity. Przedstawia sprawę tak, jakoby między De Manizmem a materializmem filozoficznym nie było nic! W ten sposób każdy krytyk De Manizmu staje się „materialistą”. Tymczasem w socjalizmie istnieje całe mnóstwo stanowisk filozoficznych, np. neokantyzm, empiriokrytycyzm etc. „Doktrynaryzm”? Otóż NIE: właśnie PPS swym programem radomskim pokazała, że „doktrynarską” nie jest — wystarczy wymienić SZEROKIE traktowanie podstawy klasowej: robotnik, chłop, pracownik umysłowy, rzemieślnik itd.

Etyka? Nawet ci z nas, którzy z De Manem nie solidaryzują się, wyznaczają moralnemu stanowisku w pracy społecznej doniosłe znaczenie.

Czegóż NAPRAWDĘ chce p. Archita? Oto po prostu BOI SIĘ. Boi się tego, że demokratyczne, wolnościowe stanowisko PPS zdobywa w naszych totalizujących czasach masy zwolenników.

Trudno. Na to jest tylko jeden sposób — żeby kler JEDNOMYSŁNIE, KONSEKWENTNIE i STANOWCZO zwalczał totalitarne pomysły. Wiadomo atoli, że tak nie jest...!

Niech więc p. Archita walczy o demokrację we własnych szeregach i nie narzuca PPS — dla ułatwienia sobie walki, a niezgodnie z prawdą — materialistycznej dogmatyki.

To żadna „ETYKA”, o którą panu tak podobno chodzi, p. Archito.

K. CZAPIŃSKI.

Już 20 grudnia

będzie do nabycia niezbędny dla każdego człowieka pracy, kieszonkowy, ilustrowany

KALENDARZ-INFORMATOR NA 1939 R.

nakładem naszego wydawnictwa. Kalendarz zawierać będzie 200 stron formatu 15x10,5 cm. i obejmuje m. in.: przegląd sytuacji politycznej, bogaty dział organizacyjny (informacje o ruchu politycznym, zawodowym, kulturalnym, spółdzielczym, poradnik organizacyjny, adresy), geografie polityczną Polski (źródłowe informacje o stronniczach i ruchach politycznych w Polsce), poradnik prawny, cyfry o Polsce, dział literacki, humor, bogate informacje z różnych dziedzin.

„Kalendarz Świata Pracy” musi znaleźć się w ręku każdego świadomego robotnika i pracownika umysłowego.

Cena ZA SZT. 40 GR. przy wysyłce na prowincję dochodzi opłata pocztowa 10 gr.

Dla kółporterów następujące rabaty: przy zamówieniu 10 sztuk gr. 30 sztuksę, do 50 sztuk gr. 25 za sztukę, ponad 50 sztuk gr. 20 za sztukę. Zamówienia prosimy kierować do administracji centralnej: WARSZAWA I, UL. WARECKA Nr. 7 z jednoczesnym przekazaniem gotówki na konto P. K. O. wyd. „Robotnik” Nr. 175 z dopiskiem „kalendarz”.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. GISER: CHMIELNA 47
LECZNICZA PRYWATNA SPEC. CHOR. PŁCIOWE WENERY CZNE
prywatnie przyjmuje
Złota 9 m, 18 w godz. 9—10; 17—18

WENER., LECZNICZA 49
dworcowa prywatna
płatowe. Mężczyzn przyjmuje lekarz 8 r. — 9 v.
Kobiety przyjmuje lekarka 9 r. 8.

Przekład od **BOLU GŁOWY**
DŁA DOROSŁYCH ZE 3M FIBR
KOWALSKINA
stosuje się również

PRZY PRZEZIEBIENIU GRYPIE I KATARZE
Nie pozwól by głodne i zziębnięte były dzieci bezrobotnych
Złóż ofiarę na Pomoc Zimową

